

BIULETYN *informacyjny*

ZARZĄDU GŁÓWNEGO PTTK
PAŹDZIERNIK 1965 Nr 81

90 lat przewodnictwa turystycznego

W ROKU bieżącym obchodzimy 90-lecie powstania zorganizowanego przewodnictwa w Polsce. Kolebką jego były Tatry, a ściślej mówiąc Zakopane, w którym w roku 1875 Towarzystwo Tatrzańskie ujęło w formy organizacyjne górali prowadzących do tego czasu gości w sposób bezplanowy. Powstała pierwsza zorganizowana grupa przewodników-górali w Tatrach. Następnie przewodnictwo rozszerza się na teren Karpat. W byłym Królestwie Kongresowym Polskie Towarzystwo Krajoznawcze szkoli w roku 1910 pierwszych przewodników po Warszawie i „prowincji”. W ten sposób przewodnictwo, aczkolwiek nie powiązane z sobą, poczyną się stopniowo rozwijać, zaspokajając częściowo rodzący się ruch turystyczno-krajoznawczy.

Odzyskanie niepodległości łączy z sobą ziemie polskie pozostające dotychczas w granicach często wrogich sobie państw. Rozwija się turystyka, a z nią przewodnictwo, do którego się garną ludzie owiani ideą nie tylko poznawania nieznanego, ale i uczenia społeczeństwa historii kraju i miłości do niego.

Wojny, które przewaliły się przez nasz kraj, przyniosły w rezultacie daleko idące zmiany w kierunku demokratyzacji i rozwoju wszelkich form kultury. Wraz z rozwojem turystyki rozwija się i przewodnictwo w obu równoległe działających Towarzystwach. Połączenie Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego z Polskim Towarzystwem Krajoznawczym w roku

1950 i powstanie Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego wpływa na rozwój wielorakich form turystycznych, obejmuje obsługę masowego ruchu turystycznego, a z nim organizację nowoczesnego przewodnictwa.

Do roku 1955 jedynie przewodnicy górscy działają na podstawie wypracowanych zasad organizacyjnych. Pozostali, to przewodnicy typu miejsko-nizinnego, o niejednorodnych formach organizacyjnych, ustalanych dowolnie przez poszczególne oddziały PTTK. Dopiero wydanie przez Zarząd Główny PTTK w roku 1955 przepisów ujednocwiających zasady przewodnictwa wprowadza podział przewodników na poszczególne grupy, określa zasady klasyfikacji i wskazuje kierunki szkolenia. Rok 1960 przynosi dalsze zmiany w postaci Zarządzenia Nr 173 Przewodniczącego GKKFiT, którym to aktem państwo roztacza opiekę nad przewodnictwem, nadaje uprawnienia kandydatom, pozostawiając w dalszym ciągu organizację i szkolenie przewodników w rękach PTTK, jako komórki macierzystej i kolebki przewodnictwa.

Przewodnicy w chwili obecnej dzielą się na cztery zasadnicze grupy: miejskich, nizinnych, górskich i zakładowych. Grupa przewodników górskich dzieli się z kolei na tatrzańskich, beskidzkich i sudeckich. Przewodnicy zorganizowani są w kołach działających

w numerze:

- 90 lat przewodnictwa turystycznego 1
- Zmienione zasady wynagradzania pracowników PTTK 3
- Wytyczne w sprawie programu i organizacji imprez turystycznych . 4
- Współdziałanie z władzami szkolnymi 5
- PTTK — twój najlepszy przewodnik po świecie . 7
- Prezydium obraduje . . . 8

90 lat przewodnictwa turystycznego

(Dokończenie ze str. 1)

przy oddziałach PTTK. Każda z grup ma nieco odrębną specyfikę działania, zakres wiadomości oraz umiejętności. W każdej z nich przewodnicy dzielą się na klasy od III do I, przy czym uzyskanie wyższej klasy uwarunkowane jest odpowiednim stażem oraz zakresem wiadomości i umiejętności. Warunkiem podstawowym jest wykształcenie średnie.

Jak kształtowała się ilość przewodników na przestrzeni ostatnich 15 lat?

Rok	Ilość przewodników
1951	609
1952	961
1953	1104
1954	1581
1955	2004
1956	2079
1957	2259
1958	2320
1959	2444
1960	2609
1961	2629
1962	2926
1963	4059
1964	4935

Jak widać z tych cyfr, zasadniczy wzrost zaznaczył się dopiero w latach 1963—4 dzięki intensywnemu szkoleniu kandydatów niezbędnych do obsługi coraz bardziej wzrastającego ruchu wycieczkowego.

Przewodnicy oprowadzili:

w 1962 roku 59 976 wycieczek o 2 579 709 uczestnikach,
w 1963 roku 71 643 wycieczki o 2 923 582 uczestnikach,
w 1964 roku 85 647 wycieczek o 3 863 285 uczestnikach.

Przewodnictwo nie jest dotychczas zawodem. Jest funkcją o charakterze społecznym, aczkolwiek odpłatną. Przeważająca większość przewodników, to pracownicy różnych zawodów, poświęcający swój wolny czas od pracy na prowadzenie wycieczek. Znikomy odsetek, bo ca 5%, stanowią ludzie, których jedynym źródłem utrzymania jest przewodnictwo.

Jak wygląda przekrój zawodowy przewodników? Pracowników naukowych jest 4,9%, pracowników technicznych — 22%, uprawiających wolne zawody (np. adwokaci, lekarze) — 4,5%, pracowników administracyjnych — 46,2%, studentów — 9%, innych zawodów — 9,4%. Około 40% przewodników posiada wyższe wykształcenie.

Dane powyższe świadczą o dość wysokim poziomie przewodników, który jednak zależy jest od regularnego i intensywnego szkolenia przez organizowanie w okresach międzysезonowych wykładów na tematy pogłębiające wiadomości, zwłaszcza dotyczące zagadnień współczesnych. Brak szkolenia — to dowód

zatrzymania się na martwym punkcie, to popadanie w rutynę przynoszącą szkody przewodnikowi i jego słuchaczom.

Przewodnicy mają swój samorząd, aczkolwiek stanowią jedną z komórek działalności oddziałów PTTK. Nie należy jednak utożsamiać koła przewodników z kołem statutowym PTK. Koła przewodników bowiem są zrzeszeniem fachowców, którzy powinni być członkami poszczególnych kół PTTK.

Podstawę finansową działalności koła stanowi Fundusz Przewodnicki, tworzony z różnicy pomiędzy opłatą pobieraną od klienta, a wynagrodzeniem wypłacanym przewodnikowi w zależności od posiadanej przez niego klasy. Fundusze te służą przede wszystkim na potrzeby szkoleniowe koła. Nie zawsze jednak zarządy kół prowadzą właściwą gospodarkę posiadanymi funduszami i nie zawsze opieka i kontrola zarządów oddziałów PTTK jest właściwa i celowa.

Poważnym niebezpieczeństwem dla prawidłowości masowego ruchu turystycznego jest występowanie tzw. dzikich przewodników, lub kierowników wycieczek zwanych pilotami, a przyjmujących na siebie rolę przewodnika bez uprawnień i odpowiedniego przygotowania. Nie mówiąc o złej przeważnie metodyce prowadzenia wycieczki, słyszy się często wypowiedzi błędne, fałszywe. Ludzie ci przynoszą więcej szkody aniżeli korzyści, wynikających przeważnie z fałszywie rozumianej oszczędności. Ze jednak spraw, które ulegają powoli zmianie na lepsze, świadczyć może fakt, że niektóre z poważnych biur podróży, które dotąd przy wycieczkach wyjazdowych w teren posługiwały się pilotami, zaniechały tego i korzystają wyłącznie z przewodników. Przykładem tego są zawarte przez Zarząd Koła Przewodników Terenowych z Warszawy umowy pisemne z Oddziałem „Orbisu”, „Sport-Tourist” i „Warszawa — Olsztyn”, w myśl których Koło podejmuje się obsłużyć wszystkie zgłoszone w określonym czasie wycieczki tych biur, te zaś zobowiązują się do korzystania przy organizacji wszystkich wycieczek terenowych wyłącznie z przewodników, członków Koła. Jest to osiągnięcie poważne, za które należą się słowa uznania dla inicjatorów, a zarazem życzenia, by inne koła poszły tym śladem.

Nową formą jest przewodnictwo zakładowe, tworzone w zakładach udostępnionych do zwiedzania przez wycieczki. Przewodnictwo to jeszcze nie okrzepło, a zarządy oddziałów PTTK słabo interesują się tym problemem. A jest on niezwykle ważny z uwagi na wzrastające zainteresowania, zwłaszcza młodzieży, rozwojem przemysłu i chęcią poznania różnorodnej produkcji. Liczba 714 przewodników zakładowych jest stanowczo za mała wobec wzrastających potrzeb.

Należy jeszcze wspomnieć, że okolo 1000 przewodników ma uprawnienia do prowadzenia wycieczek zagranicznych w językach obcych, przy czym największe ich ilości występują w Warszawie i Krakowie. Ilość ta nie jest wystarczająca i wymaga zwiększenia nie tylko w tych dwóch miastach, ale i w innych rejonach kraju odwiedzanych przez zagranicznych turystów.

W Roku Jubileuszowym należy życzyć, by w ciągu przyszłych 10 lat dzielących nas od obchodów 100-lecia Przewodnictwa, zajęło ono podstawową pozycję w ruchu turystycznym Polski Ludowej.

NOWE ODDZIAŁY PTTK

W ostatnich trzech miesiącach przybyły naszemu Towarzystwu nowe oddziały Polskiego Towarzystwa Turystycznego w 3 województwach: białostockim, krakowskim i szczecińskim. Zostały one już prawie zarejestrowane.

Międzyzakładowy oddział PTTK Służby Zdrowia powstał w Białymstoku, a zakładowy w fabryce obuwia w Chełmku (woj. krakowskie). Ponadto zarejestrowano Oddziały PTTK w Dąbrowie Białostockiej i Łobezie (woj. szczecińskie).

Z APOWIADANA od dłuższego czasu regulacja płac w jednostkach usługowych PTTK doczekała się pomyślnego rozwiązania. Starania PTTK popierane bardzo aktywnie przez Zarząd Główny Związku Zawodowego Pracowników Państwowych i Społecznych, jak również, w ostatniej fazie, przez Centralną Radę Związków Zawodowych, przy pełnym zrozumieniu ze strony Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki uwieńczone zostały sukcesem. Komitet Pracy i Płacy podjął bowiem ostateczne, pozytywne decyzje, w wyniku których zarządzeniem nr 27 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 24 maja 1965 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników zakładów gastronomicznych Domów Turysty Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego (Dziennik Urzędowy GKKFiT nr 5, poz. 16) uregulowane zostały z mocą od dnia 1 kwietnia 1965 r. płace pracowników zatrudnionych w działalności gastronomicznej Przedsiębiorstwa „Dolny Turysty PTTK”.

Zarządzeniem Nr 42 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 30 czerwca 1965 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników działalności gastronomicznej w schroniskach, domach wycieczkowych i innych obiektach turystycznych Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego, uregulowane zostały z mocą od dnia 1 czerwca 1965 r. płace pracowników zatrudnionych w działalności gastronomicznej pozostałych obiektów turystycznych PTTK.

Zarządzeniem Nr 51 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 14 sierpnia 1964 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w ośrodkach szkolenia w dziedzinie kultury fizycznej i turystyki uregulowane zostały z mocą od dnia 1 czerwca 1965 r. płace pracowników zatrudnionych:

- w obiektach turystycznych,
- w wypożyczalniach sprzętu turystycznego,
- w placówkach obsługi ruchu turystycznego (ORT),
- w jednostkach administracyjnych zarządzających bezpośrednio obiektami turystycznymi lub nadzorującymi działalność tych obiektów (Okręgowe i Oddziałowe Biura Ekonomiczno-Finansowe oraz Biura Usług Turystycznych) z wyłączeniem pracowników finansowo-księgowych zatrudnionych w Okręgowych i Oddziałowych Biurach Ekonomiczno-Finansowych, w stosunku do których pozostają w mocy przepisy zarządzenia nr 76 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 16 kwietnia 1962 r. w sprawie wynagradzania pracowników zatrudnionych w stowarzyszeniach kultury fizycznej i turystyki.

W tym miejscu należy przypomnieć, iż dotychczasowe zasady wynagradzania pracowników zatrudnionych w działalności usługowej PTTK opierały się na zarządzeniach z roku 1958, a więc z okresu działania byłego Zarządu Urządzeń Turystycznych PTTK. Z uwagi na blisko 2-letni okres czasu, jaki upłynął od momentu wszczęcia starań o uregulowanie płac do momentu ich wprowadzenia w życie (do maja 1958 r.), wprowadzone w roku 1958 stawki wynagrodzeń odbiegały w licznych przypadkach od wynagrodzeń stosowanych w branżowo pokrewnych przedsiębiorstwach i organizacjach, jeśli się zważy, że w owym okresie w całym państwie obserwowano się ożywioną działalność w zakresie regulacji płac.

Zmienione zasady wynagradzania pracowników PTTK w jednostkach obsługi turystycznej

Od wprowadzenia zasad płacowych w roku 1958 (z mocą od dnia 1 maja 1958 r.) do zmian dzisiajszych upłynęło zatem 7 lat i 1 miesiąc.

Nie trzeba chyba dodawać, że w okresie tych 7 lat w branżowo pokrewnych przedsiębiorstwach i organizacjach nastąpiły dalsze, korzystne dla pracowników regulacje płac.

Nie sposób przytoczyć pełnego tekstu wprowadzonych obecnie w życie zarządzeń w sprawie zasad wynagradzania, jak również podać przykładowe porównania dotychczasowych stawek wynagradzania z nowo wprowadzonymi, szczupłość miejsca na łamach Biuletynu Informacyjnego nie pozwala na zamieszczenie takiego materiału, choćby z uwagi na konieczność udzielenia obszernych wyjaśnień niezbędnych dla zrozumienia przytaczanych porównań. Mamy bowiem do czynienia z pewną nowością, jaką jest wprowadzenie 3 kategorii płacowych dla tych samych stanowisk w oparciu o ustalone kryteria kwalifikacyjne. Ograniczmy się zatem do omówienia w sposób generalny wprowadzonej regulacji płac.

Globalny roczny osobowy fundusz płac w związku z regulacją

płac wzrośnie przy zastosowaniu maksymalnych wynagrodzeń o ca 20%. Na ten właśnie moment należy zwrócić szczególną uwagę. O ile bowiem uzyskano dodatkowe limity osobowego funduszu płac na rok bieżący i lata następne, o tyle pokrycia finansowego na zwiększone koszty z tytułu płac należy poszukać przede wszystkim:

- w zwiększonej wydajności pracy,
- w zwiększonych dochodach (obrotach),
- w oszczędnym gospodarowaniu.

Celem wprowadzenia nowych zasad płacowych jest, poza poprawą warunków bytowych pracowników, osiągnięcie:

● poprawy obsługi ruchu turystycznego,

● poprawy wyników ekonomicznych.

Nowe zasady wynagradzania stwarzają warunki dla spełnienia powyższych celów, bowiem:

● poprzez zrównanie stawek płacowych z branżowo pokrewnymi przedsiębiorstwami i instytucjami winny zapobiegać dotkliwie dotychczas odczuwanej, a na pewno szkodliwej płynności kadr,

● dzięki podniesieniu stawek płacowych umożliwiają nabór pracowników o wyższych kwalifikacjach zawodowych,

● wskutek zwiększenia proporcji ruchomej części płac (premi) w stosunku do płac podstawowych oraz możliwości podwyższania stawek płac podstawowych stwarzają zachętę do poprawy obsługi ruchu turystycznego i wyników ekonomicznych oraz zwiększenia wydajności pracy.

Stąd też w zarządzeniu Zarządu Głównego PTTK towarzyszącym wprowadzeniu nowych zasad wynagrodzenia, ustalono generalną wytyczną, w myśl której wprowadzenie tych zasad musi iść równoległe z poprawą wyników ekonomicznych.

Znalazło to swój praktyczny wyraz w postanowieniu ustalającym warunki podwyższania limitów osobowego funduszu płac na rok bieżący i lata następne. Brzmi ono jak następuje:

„Podstawą do przyznania zwiększonego limitu osobowego funduszu płac na okresy objęte wnioskami będą sumy efektywnie polepszonych wyników finansowych w stosunku do planowanych za okresy poprzedzające, z zachowaniem zasady, że maksimum $\frac{1}{3}$ sumy poprawy wyników może być zużyte na powiększenie osobowego funduszu płac”.

Powyższe zarządzenie przewiduje jednak możliwość częściowego, a nawet całkowitego odstąpienia od przytoczonej zasady w konkretnych przypadkach, o ile zaistnieją ku temu szczególne okoliczności.

Mówiąc o wprowadzonych zmianach w zasadach wynagradzania warto podkreślić, że:

(Dokończenie na str. 6)

WYTYCZNE W SPRAWIE PROGRAMU I ORGANIZACJI IMPREZ TURYSTYCZNYCH ORAZ SPORZĄDZENIA CENTRALNEGO I OKRĘGOWYCH KALENDARZY IMPREZ NA ROK 1966

Komitet Koordynacyjny Imprez Turystycznych przy ZG PTTK, w skład którego wchodzi przedstawiciele CRZZ, ZMS, ZMW, LZS, ZSP, ZHP, Ministerstwa Oświaty, Wojska Polskiego oraz PTTK ustala następujące wytyczne na rok 1966:

I. PROGRAM IMPREZ

Imprezy turystyczne organizowane w roku 1966 służyć powinny realizacji następujących celów:

1. **Upowszechnianiu krajoznawstwa** poprzez szerokie uwzględnienie w programach imprez tematyki 1000-lecia Państwa Polskiego, zwłaszcza, że rok 1966 jest końcowym, kulminacyjnym rokiem obchodów. W tematyce 1000-lecia należy we właściwym stopniu uwypuklić zagadnienie wspólczesnej historii Polski.

2. **Deglomeracji ruchu turystycznego** poprzez lokalizację imprez, zwłaszcza terenowych i lokalnych, w mało znanych i mniej odwiedzanych, a jednocześnie atrakcyjnych terenach.

3. **Upowszechnieniu kultury uprawiania turystyki** poprzez wzorowe przygotowanie i przeprowadzenie imprez oraz zwrócenie uwagi na przestrzeganie przez uczestników imprez zasad i przepisów opieki nad zabawkami, ochrony przyrody, dyscypliny organizacyjnej, zasad współżycia w grupie i właściwego odnoszenia się do ludności miejscowej, poszanowanie dobra społecznego itp.

4. **Popularyzacji umiejętności uprawiania turystyki**, zwłaszcza w środowiskach młodzieży i załóg zakładów produkcyjnych poprzez dbałość o prawidłowy ekwipunek uczestników, dostarczenie przewodników, map, opisów tras, informatorów, organizację zawodów i konkursów sprawnościowych.

5. **Rozwojowi współpracy i współdziałania PTTK** ze Związkami Zawodowymi, Związkiem Młodzieży Socjalistycznej, Związkiem Młodzieży Wiejskiej i Ludowymi Zespołami Sportowymi, Zrzeszeniem Studentów Polskich, Związkiem Harcerstwa Polskiego, Wojskiem Polskim oraz realizacji wspólnych zadań PTTK i władz oświatowych wśród młodzieży szkolnej.

II. ORGANIZACJA IMPREZ

1. Organizację imprez powierzyć należy Komitetom Organizacyjnym powołanym przez komórki organizacji współdziałających w danej imprezie spośród wysokokwalifikowanych organizatorów imprez: członków Komisji Turystyki Kwalifikowanej PTTK, przewodników i instruktorów PTTK, aktywistów turystycznych organizacji współdziałających.

2. Dla otoczenia opieką działalność programową i organizacyjną oraz nadania wysokiej rangi społecznej imprezom turystycznym, należy zorganizować Komitety Honorowe Imprez, zapraszając doń znane osobistości władz politycznych i państwowych, świata kultury i nauki, oświaty, Wojska Polskiego, organizacji związkowych i młodzieżowych.

3. We wszystkich imprezach należy zapewnić uczestnikom maksimum bezpieczeństwa i ochrony zdrowia. Dotyczy to szczególnie imprez górskich i wodnych.

4. Dla sprawnej organizacji imprez, zapewnienia planowanej liczby uczestników oraz właściwego przebiegu imprez, należy dążyć, by:

- w terminach zastrzeżonych dla imprez centralnych nie odbywały się imprezy ogólnopolskie o podobnym charakterze (rodzaj dyscypliny, teren), zaś w stosunku do imprez ogólnopolskich, imprezy terenowe i lokalne,
- ogłoszenie przyjmowania zgłoszeń uczestników odbyło się dostatecznie wcześniej i było poprzedzone odpowiednią propagandą oraz rozesłaniem druków i regulaminów,
- warunki uczestnictwa oraz inne zasady organizacji były zgodne z „Wytycznymi — zasadami organizacji i finansowania imprez” ZG PTTK z dnia 15.V.1961 r. wraz z poprawkami z dnia 15.III.1962 r.

III. KALENDARZE IMPREZ

1. Imprezy turystyczne PTTK, organizacji współdziałających i wspólne ogłoszone są:

- w Centralnym Kalendarzu Imprez, obejmującym imprezy centralne, międzynarodowe i ogólnopolskie, wydanym wspólnie drukiem nakładem ZG PTTK i CRZZ,
- w Okręgowych Kalendarzach Imprez, obejmujących imprezy terenowe i lokalne oraz te imprezy z Centralnego Kalendarza, które organizowane są na terenie właściwego województwa, wydawanych przez Zarządy Okręgów PTTK i WKZZ.

2. Propozycje imprez ogólnopolskich 1966 roku do Centralnego Kalendarza opracowują Zarządy Okręgów PTTK w oparciu o dane Okręgowych Komitetów Koordynacyjnych Imprez Turystycznych i przesyłają je do ZG PTTK podając następujące dane: lp., termin imprezy, nazwa imprezy, rodzaj dyscypliny, organizator, teren imprezy, miejsce zakończenia i przewidziana ilość uczestników.

3. Propozycje imprez terenowych i lokalnych 1966 roku do Okręgowych Kalendarzy zgłaszają ogólnie organizacyjne PTTK, a w ramach Okręgowych Komitetów Koordynacyjnych Imprez — także organizacje współdziałające — do Zarządów Okręgów PTTK w tym samym terminie i trybie jak w p. 2.

4. Ze względu na potrzebę skoordynowania terminów imprez w ramach Centralnego i Okręgowych Kalendarzy Imprez — Centralny Kalendarz zostanie ogłoszony do 1.XII., a Okręgowe Kalendarze — 1.I.1966 r.

IV. IMPREZY CENTRALNE I OGÓLNOPOLSKIE

A. PTTK I ZWIĄZKI ZAWODOWE

1. **Centralny Turystyczny Rajd Narciarski** — na terenie woj. katowickiego lub krakowskiego z zakończeniem w dniu 28 lutego 1966 r.

2. „Na Granicach Przyjaźni” — centralna impreza turystyczna, na której program złoży się 5 imprez turystyki kwalifikowanej kończących się w jednym terminie — 24.VI.1966 r. z udziałem turystów sąsiadujących krajów:

- a) XIV Centralny Rajd Kolarski — na południowej granicy Polski, z zakończeniem na Ziemi Sądeckiej w woj. krakowskim,
- b) XIV Centralny Rajd Pieszy i Marsze na Orientację — na wschodniej granicy Polski, z zakończeniem na Ziemi Łęczycko-Włodawskiej w woj. lubelskim,
- c) XI Centralny Złot Turystów Zmotoryzowanych na północnej granicy Polski, z zakończeniem na Ziemi Koszalińskiej,
- d) Centralny Spływ Kajakowy na zachodniej granicy Polski, z zakończeniem na terenie woj. zielonogórskiego,
- e) II Centralny Rejs Żeglarski na Mazurach, z zakończeniem w Węgorzewie.

3. XI Centralny Rajd Przyjaźni „Szlakami Lenina”, z udziałem turystów pieszych, górskich, motorowych i kolarskich, z zakończeniem w Poroninie i Zakopanem — 18.IX.1966 r.

4. 16 tradycyjnych ogólnopolskich „Imprez 1000-lecia Polski” we wszystkich województwach, z wyjątkiem woj. krakowskiego, z udziałem turystów kilku dyscyplin.

5. ZG PTTK sfinalizują wyżej wymienione imprezy w wysokości:

- a) Centralny Rajd Narciarski — 60 000 zł,

- b) centralne imprezy turystyki kwalifikowanej „Na Granicach Przyjaźni” — 5 imprez po 60 000 zł,
- c) Centralny Rajd Przyjaźni „Szlakami Lenina” — 100 000 zł,
- d) 16 ogólnopolskich „Imprez 1000-lecia” — po 20 000,— zł zabezpieczając w budżetach właściwych Zarządów Okręgów i WKZZ po 50% w/w imprez.

B. PTTK, MIN. OŚWIATY I ORGANIZACJE MŁODZIEŻOWE

1. Centralny Turystyczny Złot Młodzieży Szkolnej pod hasłem „Młodzież szkolna na szlakach 1000-lecia Polski”, z udziałem turystów pieszych i kolarskich, z zakończeniem na Ziemi Opolskiej, we wrześniu 1966 roku.

2. Centralna impreza ZHP „III Harcerski Ogólnopolski Rajd Turystyczny („HORT”)” na Dolnym Śląsku, połączony z III Sejmikiem Turystycznym Aktywu Harcerskiego (STAH), III dekada września 1966 r.

V. IMPREZY MIĘDZYNARODOWE

1. XXV Międzynarodowy Spływ Kajakowy na Dunaju, w dniach 5—9.VI.1966 r.

2. X Międzynarodowy Spływ Kajakowy na Brdzie, w dniach 3—10.VII.1966 r.

Wytyczne powyższe zostały przyjęte przez Prezydium ZG PTTK 18.III.1965 r.

W SZKOLNYM ruchu krajoznawczo-turystycznym odczuwa się niejednokrotnie brak nauczycieli-krajoznawców, którzy w sposób właściwy prowadziliby z młodzieżą pracę krajoznawczo-turystyczną. Pracę tę podejmują zazwyczaj nauczyciele starsi, którzy umiejętności krajoznawcze nabyli w drodze samodzielnego uprawiania turystyki. Rządziej natomiast nauczyciele młodzi, których szkoła lub uczelnia nie przygotowała do tej pracy, a sami nie mieli okazji zetknąć się z tym problemem.

Sprawa przygotowania turystyczno-krajoznawczego nauczycieli wpływa szczególnie przy corocznych wycieczkach szkolnych. Kontrole wykazują, że nauczyciele bez odpowiedniego przygotowania turystycznego nie zawsze spełniają swoją rolę właściwie jako przewodnicy wycieczek szkolnych. Dotyczy to również wielu przewodników nie znających programów szkolnych, którzy nie potrafią przemawiać do młodzieży językiem przez nią zrozumiałym. Pierwsi posiadają wiedzę fachową i metodyczną, drudzy krajoznawczą. W takiej sytuacji zachodziła potrzeba uzupełniania wiadomości nauczycieli prowadzących wycieczki wiadomościami krajoznawczymi i organizacyjnymi w zakresie prowadzenia wycieczek.

Dlatego władze szkolne i PTTK w wielu miastach i województwach podjęły akcję szkolenia turystycznego nauczycieli. Wychodząc z założenia, że młodzież powinna poznać przede wszystkim własny region (województwo), rozpoczęto szkolenie nauczycieli w zakresie przewodnic-

Współdziałanie z władzami szkolnymi w turystycznym szkoleniu nauczycieli

stwa, to bowiem szkolenie pozwala zwłaszcza na realizację tego postulat.

Najbardziej masową akcją w tym zakresie podjęło Kuratorium Okręgu Szkolnego (SWOKT) w Katowicach i Zarząd Okręgu PTTK, organizując jeszcze pod koniec 1964 roku kursy przewodniczące dla ok. 200 nauczycieli. Kursy te zorganizowane zostały przez Oddziały PTTK w Katowicach, Częstochowie, Bytomiu, Pszczynie i odbywały się w ten sposób, że dwa razy w miesiącu, w niedzielę, nauczyciele przyjeżdżali do miasta powiatowego na wykłady i konsultację. Część programu kursu nauczyciele przerabiali na zasadzie samokształcenia, wycieczki szkoleniowe natomiast odbywały się w niedziele i czasami dodatkowo w dni świąteczne.

Tego rodzaju szkolenie zdało całkowicie egzamin i należy je polecać jako udaną formę przygotowania nauczycieli do pracy krajoznawczej w szkole.

Inną formę szkolenia przyjęły władze szkolne i PTTK w Opolu.

Zorganizowano mianowicie dla ponad 20 nauczycieli z woj. opolskiego wędrowny kurs kolarski, na którym realizowano program przewodniczący.

Zarząd Okręgu w Rzeszowie zorganizował dwa kursy po 20 osób dla nauczycieli, realizując program przewodników górskich (bieszczadzskich).

Osobnego omówienia wymaga kurs przewodników dla nauczycieli geografii, realizowany na centralnym kursie metodycznym, organizowanym przez Centralny Ośrodek Metodyczny Ministerstwa Oświaty w Krakowie. Szkoleniem zostało objętych blisko 90 nauczycieli (na 130 kursantów). Dwa miesiące wcześniej do nauczycieli biorących udział w kursie wysłano program i bibliografię dotyczącą woj. krakowskiego. W trakcie kursu w godzinach popołudniowych prowadzone były wykłady i konsultacje oraz trzy wycieczki (w tym jedna dwudniowa) po najciekawszych trasach województwa krakowskiego. Mimo bardzo dużej ilości zajęć (zajęcia metodyczne z zakresu geografii i przewodniczące), nauczyciele zdążyli przygotować się do egzaminów. Pod koniec kursu został zorganizowany egzamin, w wyniku którego 54 nauczycieli uzyskało uprawnienia przewodniczące na najpiękniejsze trasy woj. krakowskiego: Jurę Krakowsko-Częstochowską, dolinę Dunajca i Popradu oraz dolinę Soły.

Tego rodzaju szkolenie postanawiano kontynuować w każdym roku w innym regionie kraju.

(Dokończenie na str. 6)

Rozwój zakładów wytwórczych FOTO-PAM

ZAKŁADY wytwórcze Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego Foto-Pam, utworzone dla realizacji statutowych zadań PTTK w zakresie popularyzacji piękna krajobrazu ojczystego oraz organizacji, rozwoju i aktywizacji ruchu turystycznego, rozwijają się coraz bardziej.

Popyt na pamiątki wraz ze wzrostem ruchu turystycznego wykazuje także nieustanną tendencję wzrostową. Można w przybliżeniu określić, że popyt w 1970 r. wzrośnie co najmniej o ca 60% w stosunku do 1964 roku. Aby złagodzić deficyt pamiątek występujący aktualnie w 1965 roku, opracowano założenia rozwoju produkcji Zakładów Wytwórczych PTTK, który znajduje swój wyraz przede wszystkim we wzroście planu produkcji.

Aby zabezpieczyć chociażby w 50% zaopatrzenie turystów w artykuły produkowane przez Foto-Pam, PTTK będzie się starało zwiększyć ich produkcję z wartości 69,1 milionów złotych w 1965 r. na 206 milionów złotych w 1970 r.

W nowych zakładach, projektowanych do uruchomienia w latach 1965—1970, planuje się osiągnięcie produkcji wartości 129 milionów złotych.

Również planowane jest zwiększenie różnorodności produkowanych pamiątek, widokówek itp. oraz podniesienie poziomu artystycznego, podniesienie jakości produkcji i przejście na duże serie celem umasowienia pamiątek.

Na czołowe miejsce wysuwana jest produkcja pamiątek. Produkować się je będzie ze wszystkich możliwych surowców, a mianowicie: szkła, drzewa, skóry, metalu, tkanin, tworzyw sztucznych, poroża (grandle, szable dzicze) itp. Na drugim miejscu będzie produk-

cja sprzętu turystycznego z drzewa, metalu, tkanin i tworzyw. Na trzecim wreszcie produkcja foto-widokówek białoczarnych i kolorowych z papieru fotograficznego oraz foto-widokówek i zestawów fotowydawniczych kolorowych produkowanych systemem poligraficznym.

W związku z tym powstaną nowe zakłady w województwach: warszawskim, gdańskim, koszalińskim, olsztyńskim, kieleckim, w miejscowościach słabo rozwiniętych gospodarczo, oraz dysponujących pokazną ilością wolnych rąk do pracy, zwłaszcza kobiet.

Z zaplanowanych do uruchomienia zakładów zostały już uruchomione nowe zakłady wytwórcze w Kałuszynie, woj. warszawskie, Kątach, woj. gdańskie, Miastku, woj. koszalińskie i Bolkowiu, woj. wrocławskie. Zakład w Kątach jest filią zakładu wytwórczego w Augustowie, a zakład w Bolkowiu — filią we Wrocławiu.

Plan produkcji na rok 1965 przewiduje dla Kałuszyna 7,7 mln zł, Kątów 2,7 mln zł, Miastka 4,6 mln zł. Plan produkcji Bolkowa jest włączony do ZW Wrocławia, dla którego plan ten wynosi 18 mln zł. Profil produkcji Kałuszyna obejmuje wyroby z poroża, meble i galanterię oraz poligrafię. Profil produkcji Miastka, to galanteria i meble z poroża, kajaki, łodzie, usługi tartaczne, wypychanie trofeów myśliwskich. Profil produkcji Kątów, to sprzęt szkatułkowy — przede wszystkim kajaki i łodzie. Profil produkcji Bolkowa, to inkrustacja słomą wyrobów pamiątkarskich z drzewa.

Uruchomione nowe zakłady wytwórcze Foto-Pam są dużym osiągnięciem na drodze zwiększenia produkcji pamiątek naszego Towarzystwa.

Zmienione zasady wynagradzania pracowników PTTK w jednostkach obsługi turystycznej

(Dokończenie ze str. 3)

— nowe zasady wynagradzania pracowników zatrudnionych w działalności gastronomicznej są, z małymi wyjątkami wynikającymi ze specyfiki obiektów PTTK, identyczne jak w państwowych i spółdzielczych zakładach gastronomicznych, w których regulacja płac została dokonana w początkach bieżącego roku i szeroko omówiona w prasie codziennej i fachowej, radiu i telewizji,

— nowe zasady wynagradzania pozostałych pracowników jednostek obsługi turystycznej PTTK zrównują płace tych pracowników z płacami pracowników zatrudnionych w branżowo pokrewnych przedsiębiorstwach i instytucjach,

— pracownikom zatrudnionym w obiektach położonych na terenach nie zagospodarowanych przysługiwać będą specjalne dodatki w wysokości do zł 200,— miesięcznie, przyznawane w oparciu o ustalone kryteria kwalifikacyjne.

— miesięczna premia indywidualna może dochodzić do 25% płacy podstawowej, przy 20% funduszu

premiowym (obecnie do 15% — przy 10% funduszu premiowym),

— wprowadzono trzy kategorie płacowe (nowość), przy czym zaszerogowanie do jednej z trzech kategorii odbywać się będzie w oparciu o ustalone kryteria kwalifikacyjne, uwzględniające m. in. wielkość obrotów, ilość punktów usługowych, poziom obsługi itp.,

— wprowadzono zasadę prowizyjnego wynagradzania akwizytorów działających w placówkach Obsługi Ruchu Turystycznego,

— wprowadzono dodatki wyrównawcze w przypadkach (mogą się zdarzyć), gdy dotychczasowe wynagrodzenie jest wyższe od nowego wynagrodzenia.

Tak więc:

◆ dla turystów — **POPRAWA JAKOŚCI OBSŁUGI!**

◆ dla pracowników — **POPRAWA WARUNKÓW BYTOWYCH!**

◆ dla Towarzystwa — **POPRAWA WARUNKÓW EKONOMICZNYCH W DZIAŁALNOŚCI USŁUGOWEJ!**

Współdziałanie z władzami szkolnymi w turystycznym szkoleniu nauczycieli

(Dokończenie ze str. 5)

Do chwili obecnej uprawnienia przewodniczkę uzyskało 130 nauczycieli z całej Polski (egzaminu dla ok. 400 nauczycieli z woj. katowickiego przewidziane są na jesień).

Z innych form należy wymienić kurs dla przodowników kolarskich, organizowany przez Komisję Kolarską ZG PTTK. W tym miejscu należy zaapelować do pozostałych komisji turystyki kwalifikowanej, aby za przykładem Komisji Kolarskiej podjęły akcję szkolenia młodych nauczycieli w zakresie przodownictwa w poszczególnych dyscyplinach turystyki.

Zarządy Okręgów w Koszalinie, Zielonej Górze, Olsztynie i Wrocławiu zorganizowały dla nauczycieli wstępne kursy z zakresu organizacji turystyki, w wyniku których ok. 200 nauczycieli uzyskało uprawnienia organizatora turystyki.

Mimo, że bilans ilościowy kursów organizowanych dla nauczycieli nie jest jeszcze zbyt imponujący, dały one duży materiał metodyczny i organizacyjny, który zostanie wykorzystany przy podobnych kursach w roku przyszłym.

Należy jednak postulować, aby Okręgi, w których nie prowadzono do tej pory podobnych kursów, zainteresowały się tym zagadnieniem i w porozumieniu z odpowiednimi władzami szkolnymi (KOS) i Komisją Młodzieżową ZG umieściły w planach na rok 1966 kursy szkoleniowe dla nauczycieli, pragnących poświęcić się pracy krajoznawczo-turystycznej.

PTTK

twój najlepszy

przewodnik po świecie

Pierwsze wyniki — optymistyczne

PIERWSZE obliczenia wskazują na to, że sezon 1965 będzie udany. W dziedzinie turystyki przyjazdowej można spodziewać się około 20-procentowego wzrostu liczby turystów. Dane za pierwsze 7 miesięcy (okres nietypowy, bo główne nasilenie przyjazdów notujemy dopiero od połowy lipca) — wykazują, że za pośrednictwem BTZ PTTK odwiedziło w tym czasie Polskę 2 762 turystów zagranicznych z 10 krajów. W tym samym okresie 1964 r. przybyło 2 456 turystów; liczba ich wzrosła więc o 12,5%. Tradycyjnie już, na pierwszym miejscu są turyści z NRD: 1 472 osoby. Poważnie wzrosła liczba turystów z ZSRR (o 58%) i Węgier (o 75%). Przybyli też po raz pierwszy grupy turystów z Bułgarii, Jugosławii, oraz z CSRS. Z krajów zachodnich najliczniejszą grupę stanowili Holendrzy, następnie Francuzi, Belgowie i Anglicy. Wzrosła liczba turystów uczestniczących w typowych wycieczkach kwalifikowanych. Grupy kajakarzy płyną szlakiem jezior Suwalsko-Augustowskich, zagraniczni turyści uczestniczyli także w spływach Dunajcem i Brdą, zimą zaś na Kalatówkach i w Karkonoszach licznie gościli narciarze.

NARCIARZE — SZYKUJĄ DESKI!

AMATORZY narciarstwa coraz częściej spoglądają na kalendarz. Już tylko parę tygodni dzieli nas od początku zimowego sezonu. Trwają dyskusje nad wyborem tras i ośrodków na zimowe wakacje. Biuro Turystyki Zagranicznej PTTK proponuje więc:

JEDŹMY NA NARTY DO RUMUNII! W grudniu BTZ organizuje mianowicie wycieczkę do POIANA BRASOV, znanego ośrodka sportów zimowych w Alpach Transylwańskich w pobliżu Brasov. POIANA BRASOV jest obok Sinaia i Predeal najsłynniejszym ośrodkiem turystycznym w tej części Europy. Położona na wysokości 1 020 m w malowniczej dolinie u stóp szczytu Postavarul (1 804 m), dysponuje doskonałymi trasami zjazdowymi i polami ćwiczebnymi. Na szczyt Postavarul prowadzi wyciąg krzesełkowy, którego dolna stacja znajduje się opodal

komfortowego hotelu „SPORT” prowadzonego przez ONT „Carpati”. Ośrodek może pomieścić jednorazowo parę tysięcy turystów i składa się z kilkunastu wygodnych schronisk i hoteli, malowniczo rozrzuconych wśród zadrzewionej doliny.

Liczne dancingi, wygodnie wyposażone sale rekreacyjne, telewizory urozmaicają pobyt w dni niepogody. POIANA BRASOV oddalona jest o ok. 20 km od Brasov, drugiego co do wielkości miasta Rumunii; prowadzi tam wspaniała górską szosa wijąca się dziesiątkami serpentyn ponad rozległym miastem, wciśniętym w wylot górskiej doliny. Zima w POIANA BRASOV rozpoczyna się już w końcu listopada; średnia temperatura od grudnia do marca wynosi ok. -5°C. Wyjątkowo przychylne warunki klimatyczne: POIANA BRASOV chroniona jest przed wiatrami, mgły występują bardzo rzadko, a nasłonecznienie nawet w zimie dochodzi do 7 godzin dziennie! Pięć głównych tras zjazdowych o różnych stopniach trudności, o długości do 3 km i różnicy poziomów do 800 m, stoki slalomowe, półka ćwiczebne, tor bobslejowy o 15 wirażach, długości 1600 m, lodowisko, stadion zimowy — oto główne narciarskie atrakcje tego ośrodka.

Program wycieczki przewiduje 8 dni wypoczynku w POIANA BRASOV, a następnie przejazd autokarem do Bukaresztu przepiękną doliną Prahawy, ze zwiedzaniem SINAIA, słynnej stacji klimatycznej w górach Bucegi, sławnej z królewskiego pałacu przekształconego w muzeum. W ciągu 2-dniowego pobytu w stolicy Rumunii przewidziano zwiedzanie miasta autokarem z przewodnikiem i wiele wolnego czasu. Podróż do Brasov i powrót z Bukaresztu do Warszawy i kl. poc. posp. „Karpaty”, przez Łwów.

Koszt uczestnictwa w 13-dniowej wycieczce wynosi 4 450 zł + wymiana 1 175 zł na 540 lei. W Rumunii uczestnicy mogą dodatkowo wymienić 150 zł na 82 lei.

Zapisy w Biurze Turystyki Zagranicznej PTTK w Warszawie, ul. Marszałkowska 124 oraz w biurach ORT PTTK w całym kraju.

**Nowe
schroniska,
stacje turystyczne
i stacje wodne
w 1965 r.**

TEGOROCZNY rok nie przynosi niestety zbyt wiele nowych inwestycji turystycznych. Przybyło bowiem jedynie schronisko w Sromowcach Niżnych w Pieninach u wylotu Wąwozu Sobczańskiego o 93 miejscach noclegowych, administrowane przez Oddział PTTK przy Hucie im. Lenina oraz dom wycieczkowy w Miastku (ul. Koszalińska) z 32 miejscami, jednak o wysokim standardzie, gdyż wyłącznie w pokojach dwuosobowych.

Z tym większym zatem zadowoleniem należy przyjąć starania oddziałów PTTK o zwiększenie bazy noclegowej przy pomocy zakładania stacji turystycznych. Stacji takich przybyło w br. kilkanaście i — co trzeba podkreślić — nie tylko w miejscowościach podgórszych.

Prym wiedzie tutaj okręg kielecki i rzeszowski. W kieleckim uruchomiono **nowe stacje turystyczne PTTK w Suchedniowie**, ul. Bodzentyńska na 60 miejsc, w **Słupi Nowej**, Rynek 6 na 70 miejsc oraz w **Kielcach** przy ul. Dębowej 7 — 50 miejsc i na **Stadionie** 9 — 40 miejsc. Ponadto w **Pińczowie nad Nidą** powstała stacja wodna z 50 miejscami noclegowymi.

W rzeszowskim natomiast po zlikwidowaniu 2 stacji w Ujściu Gorlickim i Ustrzykach Dolnych przybyło 7 nowych stacji turystycznych: w **Sanoku** przy ul. Słowackiego 15 — 8 miejsc, **Sienkiewicza** 17 — 12 miejsc, **Młynarskiej** 33 — 15 miejsc i **Białogórskiej** — 10 miejsc. Powstały także nowe stacje w **Ustrzykach Dolnych** przy ul. Fabrycznej — 54 miejsca, ul. 22 Lipca — 20 miejsc i ul. Nadgórnej — 54 miejsca.

W okręgu krakowskim założono stację w **Rycercie Dolnej** u Józefa Pajdy na 6 miejsc noclegowych. W okręgu poznańskim powstała nowa stacja turystyczna w **Szamocinie** ul. Dworcowa 17 (u Stanisława Turskiego), na 20 miejsc noclegowych. Warto zanotować, że zlikwidowana została stacja w Ujściu (20 miejsc).

W okręgu mazowieckim zorganizowano dwie stacje: w **Grodzisku Mazowieckim** w tzw. Dworku Skarbków (ul. Parkowa 1) na 60 miejsc oraz w **Żyrardowie** (ul. Reymonta) także na 60 miejsc. W okręgu zielonogórskim zlikwidowano stację w **Żaganiu** (9 miejsc), przybyła natomiast stacja turystyczna w **Żarach** (ul. Kościelna 11) na 20 miejsc noclegowych.

PREZYDIUM

obraduje

23.VI.1965 r.

Posiedzenie Prezydium ZG PTTK, któremu przewodniczył prezes Piotr Gajewski, zatwierdziło regulamin i skład Komisji Inwestycyjnej, Komisji Statutowo-Regulaminowej oraz ramowy regulamin Komisji stałych i okresowych. Zatwierdzono ponadto sprawozdania finansowe BTZ i dyrekcji Zakładów Wytwórczych Foto-Pam za rok 1964 oraz Domów Turysty za rok 1963. Ocena działalności BTZ i Foto-Pam wypadła pozytywnie, natomiast krytycznie oceniono Domy Turysty zwracając uwagę na nagminne zmniejszanie ilości miejsc noclegowych w obiektach PTTK. W tej ostatniej sprawie Zespół Ekonomiczny i Komisja Ekonomiczna ZG PTTK ma przedstawić wnioski zmierzające do poprawy sytuacji.

W sprawach różnych Prezydium uchwaliło przejęcie w wieczyste użytkowanie wyspy pod nazwą „Euzebia” na jeziorze Zegrzyńskim.

7.VII.1965 r.

Pierwsze prezydium lipcowe, również pod przewodnictwem prezesa Piotra Gajewskiego, zatwierdziło skład Komitetu Koordynacyjnego Imprez Turystycznych, regulamin tworzenia i wydatkowania funduszu nagród w przedsiębiorstwach PTTK.

Prezydium postanowiło podnieść kategorię Domu Turysty PTTK w Warszawie na pierwszą z zastrzeżeniem, że pokoje wieloosobowe powyżej 5 osób będą udostępnione po cenach niższych.

Prezydium przyjęło z zadowoleniem do wiadomości informację Sekretarza Generalnego o rozmowach przeprowadzonych z przewodniczącym GKKFiT Włodzimierzem Reczkiem i jego zastępcą Michałem Jekiłem przez Prezesa i Sekretarza Generalnego.

W szczególności Prezydium wyraża wdzięczność Kierownictwu Głównego Komitetu za załatwienie pożyczki na pokrycie niedoboru środków obrotowych PTTK i podwyżki płac pracownikom obiektów PTTK oraz za zadeklarowanie pomocy w załatwieniu spraw, objętych przedłożonym w GKKFiT memoriałem dotyczącym zwłaszcza rozwoju Foto-Pam oraz finansowania stacji turystycznych i wypożyczalni sprzętu.

Prezydium zaakceptowało wysłanie 3-osobowej grupy kolarzy turystów na doroczny Rajd Kolarski AIT do Yorku — Anglia.

28.VII.1965 r.

Prezydium temu przewodniczył wiceprezes Jerzy Przeździecki. Zatwierdzono regulamin GOPR, składy osobowe Komisji Budżetu i Planu, Zagranicznej, Przewodniczej, Rady Programowej Foto-Pam.

Prezydium uznało za konieczne zawarcie przez dyrekcję Zakładów Wytwórczych Foto-Pam umowy porozumienia ze Zjednoczeniem Przemysłu Sprzętu Sportowego o współpracy i koordynacji w zakresie wyrobów przemysłu sprzętu sportowego i turystycznego.

Prezydium omawiało zasady działalności usługowej pletwonurków. Biorąc pod uwagę znaczenie prac o charakterze usługowym, prowadzonych przez Kluby Pletwonurków PTTK dla:

- 1) realizacji celów statutowych Towarzystwa,
- 2) gospodarki narodowej,
- 3) innych celów ogólnospołecznych.

Prezydium ZG PTTK postanawia:

1. Uznać działalność usługową prowadzoną przez Kluby Pletwonurków PTTK, a polegającą na wykonywaniu prac i ekspertyz podwodnych na zlecenie

osób trzecich, za zgodną z celami i środkami działania PTTK w rozumieniu postanowień art. 7 i art. 8, pkt. 24 Statutu PTTK.

2. Uznać za konieczne unormowanie działalności, o której mowa w punkcie 1 uchwały, drogą odpowiednich przepisów i zezwoleń wydanych przez upoważnione organa administracji państwowej.

3. Upoważnić Sekretarza Generalnego do wystąpienia w imieniu Prezydium ZG PTTK z odpowiednimi wnioskami o unormowanie działalności usługowej Klubów Pletwonurków zgodnie z punktem 2 niniejszej uchwały.

4. Upoważnić Oddziały PTTK, przy których działają Kluby Pletwonurków, do kontynuowania działalności usługowej w zakresie prac i ekspertyz podwodnych na dotychczasowych zasadach, do czasu pełnego unormowania tej działalności, zgodnie z niniejszą uchwałą.

18.VIII.1965 r.

Posiedzeniu tego Prezydium przewodniczył wiceprezes Feliks Kanclerz. Przyjęto informację o realizacji budżetu za I półrocze 1965 r., zalecając Biuru ZG PTTK przestrzeganie dyscypliny finansowej i wzmocnienie oszczędności oraz opracowanie wytycznych dla jednostek terenowych zajmujących się działalnością usługową w sprawie przedłużenia sezonu turystycznego. Prezydium zatwierdziło regulamin Komitetu Koordynacyjnego Imprez PTTK, jak również wytyczne w sprawie programu i organizacji imprez turystycznych w roku 1966.

Ustalona została tematyka obrad III Plenum ZG PTTK, które odbędzie się w Warszawie 25 września br. Głównymi punktami porządku obrad będzie:

1. Koncepcja zagospodarowania turystycznego i propozycje do 5-letniego planu inwestycyjnego PTTK.

2. Informacja o wykonaniu budżetu za I półrocze 1965 r. oraz zatwierdzenie założeń do planu działalności i preliminarza budżetowego na 1966 rok.

Prezydium udzieliło zezwolenia na rejestrację nowych Oddziałów PTTK: Żelów, terenowy (na powiat Łask), Szczytno, zakładowy („Mazurskie Zakłady Przem. Lniarskiego”), — Zawadzkie zakładowy (Huta im. Świerczewskiego), — Machów, zakładowy (Kopalnia siarki), — Poznań, zakładowy (POMET).

Na wniosek Sekretarza Generalnego postanowiono udekorować salę konferencyjną gmachu ZG portretami: Staszica, Niemcewicz, Glogera, Janowski, Orłowicz, Chałubiński, Rodzikowski i Zaruskiego.

**Korzystaj
z turystycznych
wczasów
zimowych
PTTK**

Biuletyn Informacyjny ZG PTTK — redaguje Kolegium

Wydawca: Dział Propagandy i Wydawnictw
Zarządu Gł. PTTK

Adres redakcji: Warszawa, ul. Senatorska 11 tel. 26-35-74

Wydaje: Agencja Wydawnicza „Ruch”

Nakład: 5 000 + 10 egz.

Zakł. Graf. „Ruch” W-wa, zam. 1215-65 E-39